

פרשת תזריע

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת (יג, ב)

במדרש (ויקרא רבה פרשה ט"ו) מובא משל למלך אדיר שבקש לשאת אשה.

בקשו לו שריו ועבדיו עד שלבסוף נמצאה אשה ראויה לבית המלך.

עד מהרה נחוגה החתונה ברוב פאר והדר כיאה וכראוי.

לאחר החתונה נכנסה המלכה החדשה אל הארמון המפואר, מקום משכן המלך ולהפתעתה ראתה שעל הקיר תלוי שוט גדול ועבה...

נבהלה המלכה מאד ופניה החווירו כי חשבה שהמלך אכזר ומנהגו להכות בשוט כאשר מכעיסים אותו...

מה לך תמה המלך מדוע חוורו פניך?

השוט... אמרה המלכה למי הוא מיועד...?

אל תתיראי אמר המלך שוט זה הוא לעבדים ולשפחות... לך מזומן כאן חדר נאה מצוייד בכל טוב.

תפקידך בארמון הוא לאכול ולשתות ולשמח!

כן הוא גם הנמשל:

כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, אמר להם משה רבינו: אל תתייראו! אלו מוכנים ומזומנים לאומות העולם, אבל אתם מוכנים ומזומנים לאכול ולשתות ולשמח, שנאמר: (תהילים ל"ב) "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו"!

מקור: וקראת לשבת עונג